

Landskap: Östergötland

Upptecknat av. Sven Viljeblad.

Härad: Bankekinds

Adress: Haga Joha Föderholw

Socken: S:t Anna

Berättat av:

Uppteckningsår: 1935

Född år i

Uppteckningen rör

Rya-lag.

1.

Kvickatning.

4.

Katt-dåligt före bud.

5.

Itjävor.

6.

Midsummarattan (nå sorts blomma)

7.

Tåkdonvoron

8.

Rängt träd

9.

Speluv - o näckepolkan

10.

Ortnauons-sägen.

11.

När ryssarna brände Norrköping

12.

"Jeras tänkare

13.

16 Sid.

Uppt. av Run Tjibed

efter Gunnar Söderholm

i Argoja, St. Anna 15 m,

Kvarnarkinds bdt. — 1725

Anmärkningar:

Byalag
Limbräuning.
Vassel
Stjärnor
Shådom
Päsk
Personläger

När jag var barn, bodde alla i en by här,
där även mina lag i en möj. de lag i en
kelunga, men som reste i bergen. de hade var
sin tront. — P? de tider var det god säng. Men
är de avundsjuka p? varandra, och nio förf
smul. — Vi hade en myfogde ja vägde an.
Det gick i tis om ordning under ja undan.
De viste i förra jen som skulle bli by-
ordningsman nästa år. Han skulle ha myfai-
toret det året. D? skulle bekräfta den beslutna
(16.5)

G
H.
Hittat och månade de kunde. De fikt län
innanför, och han månade mäda de kunde i
biblioteket som grundkratket. De mäda
skola gjöts hemma i stugorna. Min far kunde
inte skriva och läsa. Det var hars han, som
kunde det, i hela byn. Han fikt län allt
huru, som kommit dit. Först hänter var det en
som heter Per Skärland, som kunde det. — Skär-
land, det är de äldste stammen i Arjepolis, det där
var rysar. — Bygdingarna sätta sig här,
och inga sätta förrän det. Det sätta slagnas i fikt
det här. Det sätta fikt de gick bort.

— Det blev sätta växten här fram till 1859.
Då fikte vi fyra personer sex år. Då slutade
de upp med att ha generalant. Om sen blev
det här en odda var plader åter. Så nu
har vi fått nyckel åter. Tämt kunde de

an att ligga till gäss och fisk strömmar tank.

Det särde de till fiskehandlare, som kom ut här.

Men de made ordet litet åkerbunt. — Patatis och värnåd. — Det är på bor sin var åtron del. — Det var sexton åbor, som hade var sin åtron del.

Huvet slog de genurant och sattes upp i rätta. De måste göra räfsmedlet, så att de blev lika höga. Sen kartlade de lott om dem. Det är van en gäss, ett år, brukade i synliga och karta lattemi gästarnas. — Förstens att det delades de fyrtio varv åt. Så de släppte fisket varv på undan från jorden, och när de tiden kom, var sexton varv åt, fisk de frihörliga delarna. Det var rättvisat om hora. Därför är ju, därför är lagar styrte.

Uppt. av Ann Liljelund

Anmärkningar:

efter fram Johan Söderholm

i Åsjo.

-1725-

När en skulle stå och bråte sitt, skulle
karlarna sitte fört. När det häntade var bort,
fick han tungan taget. Allt som thicks an
di' och made trövligt. Han hade de aldrig
hastat utan eddare i en grupp med annan.
Två av dem hade de rest upp ån i
sidan.

Katt - däligt författn. 1555

LUND S UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

5.

Uppr. av Ann Ljung

efter den John Tidéholm

i Åbygård

— 1785 —

Anmärkningar:

Troff' de katten, när de skulle gå på
resa, så skulle de gånde om. Annan skulle
det g' illa.

Uppt. av Sven Ljöebus

Anmärkningar:

efter Gunnar John Löderholm

i Åre

- 1725 -

de räger: Karlavagnen. — Sjutånnan,
(e liten sugg a giv strånan). — Vintergatan. —
() de mån man underleken). — Tre ving mån.

Uppt. av Lennart Ljödell

efter Frans Jöhan Söderholms

i Åsjo.

Anmärkningar:

-1955-

På midsommarafton hörde de vana att klocka
natta. d' skulle de glöda sex parters blomma och
vara gud, s' skulle de få se den de skulle ha. —
— d' skulle man också, när man kom in, gå ifran
till mögeln, där det blev en slengda, nu i den skulle
de se sin blivande man.

Past.

1555

8

LUND'S UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Upptr. av Rene Lijfors

efter Konstfakta Söder om

i Arjepolis

-1925-

Anmärkningar:

Östergötland,
Hd Hammarskjöld
Fr sft. Anna

På parkdagsmarken skulle de ut om sinna
över rinnande vatten. Det var både gubbar
och lekar. Det var ju en inte parkläg-
gning skulle smitta ner dom. och de inte
skulle bli gjorda.

Långt in.

1555

9

LUND'S UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Appt. av Sven Ljungblad

Anmärkningar:

efter Franz Johan Söderholm

i Ärjöja

-1925-

När den första säsäta kom på vägen, så
skulle man se, om de flog lågt eller högt.
Var man på vägen och flog lågt, så skulle
det bli lågt in. Drog han högt, så fick
man långt in.

Uppt. av Lennart Sjöholm
efter Hans John Tadeholz
i Arjep.
— 1725 —

Anmärkningar:

Öj.
Plommekind
B. A.
S. L. Anna s. —

När vi dansade, hade vi en gubbe, som spelte
fi fi. Jag var gammal, innan jag fick min näⁿ
klaver. — En del spelmen, så lärde de sig spela
av nåcken. Den bodde i sjön, och de hörde de
stämmas namn far den. De hade föreställt sig
honom som e gammal gubbe. En spelmen, som
stod vid kajen, såg spela av nåcken, skulle se honom
nåt. Men det var. Sånn kunde de spela väckspelka.
Pelle Fors skulle ha kunnat spela den. Om det
var en skräddagubbe han, som lärde sig att hitta
(Värd!)

Jult - spöden mit.

1555

11

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppr. av *Rosa Léglise*

Anmärkningar:

efter *Franz John Söderholm*
St. Anna *Ög*
Asproj

-1785-

Jult som de sluter sit matar julafton om
natt och jult mannit rastar i sij grötter.
Kunne de int och rova: "Gin" eller "knige".
De kann inte ens lära vad bönen. Kom
kvinnorna jult och fide rova "knige"
(Jut de ville ha sanna, do) s' bleu dit han
knigkalvar dit ärt. De kann vi jult
och rovado "gin", s' fide vi "gin" kalva dit
ärt.

Amb: an.

II

Han bokte met de red. Ach d^o van dat int te
st^o en siga ej, ja d^o skulle alle dans. d^o
dans nioe hand en stolar. — Abmånschan var
det en ding han, som hadde manndy, och det var
d^o regnigt den dan, s^o han fikt han bygde ihop
en ungdomen. d^o var de s^o kända, och de fikt
gelyckanen till att spela mästerpolitiken. d^o
dansade stolarne.

Upp. av Sven Ljungqvist

Anmärkningar:

efter Frans John Söderholm

i Ärjö.

- 1985.

De katten Ärjö finns det nuvænde Ryssland, det
är förstän de fästingar han var från Ryssland.

Upp. av Runa Ljibed
efter Frans Jøha Sædholm
i Ängsö.

-1925-

Önnmärkningar:

Annat känd bid
bit Anna pr

Nu ryssen skulle upp är hänta Norrköping,
va det en vickoland hänta, nu föl pengan ar
ryssen ja te lyckla dom ar hänta in. Han
hade en del grunda hemma. Han rissla om far
utet. Hentum var ängsly ja ar pengan han
hade om sa thi grannan, att det var en del
bittert fört, måt han inge penga hade. Nu
ryssen kom seglande, kom bounan hit ut thi
Ängsö och ville ha Ängsö bouna med sig. Bouna
sa thi den hemma, att han skulle ut hit om han
ställ sig ålkommor, ja att de inte skulle ans
(vänd!)

ved han hadde fat i anden. Men lotsen ha' vilt
inte bli landfjordare, utan visste honom till en
het p^r Arles. Han tog emot pargama av borden
frⁱ att lotte den in. Det gjorde han också.
Bonden stod med sin man uppe p^r ett klug och
flaggade ned en svit dock frⁱ att visa var de
skulle komma i land. Men dit var en keuring,
som skrämdes dom, s^r de segl ut igen. Och
lotsten tog de med sig. Och han kom aldrig hem
men, fⁱ d^r hade de fakta hittat honom, som A
gjorde med borden.

Upp. av Gunn Ljungbom

Anmärkningar:

efter Gunn Johan Söderholm

Ajgoji

- 1965 -

det var en, som de kallte för deras tankare.

— Far brukade berätta om den. — Faren hade också monan i skolan. Men då ville han inte hitta på. Men faren trängde honom. Men så dog faren, och d' kastade han allt bärkrona och förbered. Han tog antibiotika också. Han tog befallningsman med sig ut på ägorna. Och jagkänna var sakeran i befallningsman men sa: "Här säger vi inte åtter, här säger vi havre." Han undrade om ju det är annat sätt. Och d' är befallningsman, att det var konstigt, att han hade hittat sig på en del jord akademien för i kontroll. Han satte en viss på alla redskap.

(Värs!)

På skottkånan satte han: "Ej slund, ej dag utlåna
jag." Det menter, att den skulle ja s'förtjist,
att den aldrin gick låna ut. På svindan satte han:
"Grisa mina ha' afe ja", s'att inte pigearna skulle
slömma hant den. När han kom dit, så sa han
då dom:

"Vem, von will, so vändde thing run'
varo hene ore dräng, hur han kan.
Men jag har helst p' min egen grunn
ore a' helst mi egen man!"

det gick han riktigt ju honom, ju han
syftte med jult riktigt.